

ledes Lovforslaget bliver ført ud i Livet. Og her vil jeg gerne meget kraftigt betone, at der maa være Samfølelse imellem Landets forskellige Erhverv. Naar der træffes Beslutning i Henhold til dette Lovforslag, maa der efter min Mening tages Hensyn til de Lande, der behandler os godt, naar vi udfører vore Produkter — jeg tænker herved naturligvis særlig paa vore Landbrugsprodukter —, saaledes at vi er varsomme netop overfor saadanne Lande, og ikke mindst overfor de nye Markeder, vi har faaet forskellige Steder netop i den senere Tid. Jeg mener, at det maa være en ufravigelig Forudsætning, at man tager det Hensyn, jeg her har nævnt, at man altsaa fører en Handelspolitik, hvorved vi viser det størst mulige Hensyn overfor Lande, der behandler os godt, men at vi paa den anden Side ikke er alt for skikkelige overfor dem, der stadig viser Tænder, naar man anmoder dem om at tage imod vore Varer — det var noget lignende, jeg var inde paa i min Finanslovstale —, med andre Ord, at vi mere og mere faar en bevidst og ikke alt for svag Linie i vor Handelspolitik.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til Fremme her i dette høje Ting.

Staaning: Jeg kan ganske tiltræde de Bemærkninger, som det ærede Medlem Hr. Brorsen fremsatte med Hensyn til Rigsdagens Pligt til at lovgive paa en saadan Maade, at man varetager alle Erhvervs Interesser. Der kan heller ikke være Tale om, at man fra vor Side ønsker en ensidig Varetagelse af enkelte Erhvervs Interesser, muligvis endda paa Bekostning af andres. Deraf følger ogsaa, at for saa vidt de Tilstande for Landbruget, som det ærede Medlem skildrede, skulde udvikle sig i Retning af omfattende Krise, gaar jeg ud fra som en Selvfølge, at ingen med Rette kunde modsætte sig at skride til Hjælpeforanstaltninger deroverfor i det Omfang og paa den Maade, som man til den Tid maatte anse det for nødvendigt. Naar den ærede Ordfører for Partiet Venstre gør opmærksom paa, at der er saadanne Vanskeligheder til Stede, og at den økonomiske Tilstand er saa slet, som han her betonedede det, har jeg ingen Grund til at tvivle derpaa, men det staar unægtelig i et ejendommeligt Lys, naar man netop i disse Dage har læst en Artikel i Venstrepressen, efter hvilken Omslaget nu er sket: nu klinger der Guld i Kassen, man slaar fast, at det økonomiske Genrejsningsarbejde nu

er endt under denne udmærkede Regerings Førerskab; de, der læser den Artikel, maa derfor gaa ud fra, at nu er Tiden inde til for Alvor at ophøre med at foretage noget. Nu faar vi at vide af den ærede Ordfører for Venstre, at Tilstanden synes katastrofal, hvad jeg er ganske enig med ham i. Men ejendommeligt er det jo saa at læse i den samme ærede Ordførers Presse, at det hele nu tegner sig lyst og godt, Genrejsningsarbejdet paa det økonomiske Omraade er tilendebragt, og nu klinger der Guld i Kassen.

Jeg mener som den ærede Ordfører for Venstre, at der virkelig er katastrofale Tilstande til Stede paa forskellige Omraader, og at vi ingenlunde er over hverken Genrejsningsarbejdet eller de økonomiske Vanskeligheder. Jeg er sikker paa, at om en Maanedes Tid er de Tal paa arbejdsløse, man møder med, adskilligt værre, end de er i Øjeblikket. Netop derfor er det klart, at vi fra vor Side med stor Interesse har set denne Sag blive taget op til Løsning, og at det Lovforslag, der er fremsat, paa Forhaand hos os maatte blive mødt med Forstaaelse og Sympati — jeg ser her bort fra Enkelt-heder, men Princippet maa vi møde med megen Forstaaelse. Jeg forstaaer godt, at der i visse Kredse kan være Overraskelse over Forslaget, men det gør det jo ikke mindre godt. Tværtimod, det kan kun glæde os, at man fra Regeringens Side nu har taget denne Sag op paa den Maade, som det her er sket. Man har længe, efter vor Mening alt for længe, afvist at beskæftige sig med Sagen paa denne Maade. Man har i over to Aar afvist Planer, der gik i samme Retning som det Forslag, der nu foreligger, Planer, som har været fremme, som har haft vor og forskellige andres Tilslutning i Valutakommissionen, i Industriudvalget og her i Salen. Jeg minder saaledes om, at just det, som nu foreslaas, blev udtrykt af mig i en Udtalelse den 13. Oktober, hvor jeg sagde: Det, vi kræver, er Importregulering, svarende til Valutatilstanden under behørig Statskontrol; og just denne Tanke udtrykt paa forskellig Maade er gaet igen i en Række Henvendelser til Regeringen gennem de 2 Aar, i hvilke den har haft sin nuværende Stilling.

Jeg har ganske vist nu og da set i Venstres Presse, at Socialdemokraterne ikke har anvist nogen som helst Udvej af Krisen. Dette er, som ærede Medlemmer ved, ikke rigtigt. Jeg kan imidlertid kun udtrykke min Glæde over, at Regeringen just